

ΤΑ ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

“Αν συμφωνήσαμε — και δὲν ἠκούσαμε κανένα νὰ διαφωνῇ σοβαρῶς — ἐπὶ τοῦ ὅτι ἦτο μία χειρουργικὴ ἐπέμβασις ἢ νομισματικὴ ἀναπροσαρμογὴ, μέγα μέρος τῶν περὶ αὐτὴν ἀντιλογιῶν ἐξουδετεροῦται. Ἡ ἴδια ἢ ἀντιπολίτευσις, ἄλλως τε, δὲν φαίνεται νὰ ἦτο ἀντίθετος, κατ’ ἀρχὴν τοῦλάχιστον, πρὸς τὸ μέτρον. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κάποιαν διάθεσιν θριαμβολογίας, τὴν ἐκδηλωθεῖσαν εἰς τὰς κυβερνητικὰς τάξεις, ὅσονδήποτε εὐλαβῆ καὶ ἂν εἶναι τὰ ἐλατήριά της, φανερόν εἶναι ὅτι ἐκπίπτει εἰς ὑπερβολὴν. Κανείς δὲν ἐγχειρίζεται οὔτε ἐγχειρίζει, εἰς τὰ καλὰ καθούμενα καὶ ἀπὸ εὐχαρίστησιν. Ὑπαγόρευσις ἀνάγκης ἦτο τὸ μέτρον. Καὶ ὀδυνηρὸν καθ’ ἑαυτό. Καὶ ἐχρειάσθη τὸλμη καὶ δύναμις διὰ νὰ ἐπιχειρηθῇ. Ἀλλὰ θὰ χρειασθῇ ἀκόμη μεγαλύτερα ἴσως τὸλμη καὶ ἀκόμη μεγαλύτερα δύναμις, διὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν ὅλαι αἱ σύνδρομοι προϋποθέσεις, χωρὶς τὰς ὁποίας εἶναι τόσοσ προβληματικὴ ἢ ἐπιτυχία του. Ὑπευθύνως καὶ σοβαρῶς δὲν θὰ εὐρεθῇ κανεὶς νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὑπῆρχε σταθερὸν νόμισμα καὶ τὸ ἀνέτρεψεν ἢ ἀπόφασις τῆς 9ης Ἀπριλίου. Ἐὰν ἡ δραχμὴ ἦτο σταθερά, δὲν θὰ εἶχον χρειασθῇ τὰ δεκανίκια τῶν ἐπιδοτήσεων καὶ τῶν εἰσφορῶν. Ἐνα καθεστῶς νόθον καὶ ψευδὲς καὶ ἀνώμαλον κατέλυσεν ἢ ἀπόφασις τῆς 9ης Ἀπριλίου. Καὶ μία γενναία ἀπόπειρα ἐξυγιάνσεως τῆς οἰκονομίας, εἶναι ἢ ἀναπροσαρμογὴ. Λέγομεν ἀπόπειρα, διότι θὰ ἦτο ἀνόητον νὰ ὑπολογίσῃ κανεὶς ὅτι ἡ ἐξυγιάνσις μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν θὰ προχωρήσῃ αὐτομάτως. Θὰ χρειασθῇ χρόνος, ἀλλὰ καὶ πρόσθετοι προσπάθειαι, ὄχι μόνον κυβερνητικαὶ ἀλλὰ καὶ τῆς Κοινωνίας ὀλοκλήρου. Ἴσως δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος καὶ μία ἐκκλησις πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Δὲν ἀνακτᾶται ἔδαφος μόνον διὰ κραυγαλέων ἀντιρρήσεων. Ἀντιθέτως, ἡ μετριοπάθειαπραῦνει καὶ πείθει. Ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις ὠμολόγησεν, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἀναπροσαρμογῆς δὲν τῆς ἦτο ξένη. Καὶ τὴν τιμὰ ὄχι τόσοσ ἢ ὁμολογία, ὅσον ἢ κατανόησις τῆς ἀνάγκης τῆς νομισματικῆς ἐξυγιάνσεως. Καὶ ἂν προσπαθῆσῃ νὰ εἶναι εἰλικρινής, θὰ παραδεχθῇ ὅτι δὲν ἦσαν οἱ δισταγμοὶ ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα ἢ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ μέτρον, πού τὴν συνεκράτησεν ἀπὸ τοῦ νὰ τολμήσῃ τὴν ἐγχείρησιν, ἀλλ’ ἢ συναίσθησις τῆς ἀδυναμίας της. Καὶ κοινobουλευτικῶς, πρὸ παντὸς ὅμως ἀπὸ ἀπόψεως λαϊ-

κῆς ἐμπιστοσύνης ἦτο πολὺ ἀσθενής, δι’ ἐγχείρημα τόσοσ ρωμαλέον. Θεωρητικῶς καὶ κατ’ ἀρχὴν, ἢ ἀναπροσαρμογὴ εὐρίσκειται εἰς τελείαν συνάρτησιν καὶ συνέπειαν με’ ὅλα τὰ ἄλλα μέτρα, τὰ ὁποία ἔλαβεν ἢ Κυβέρνησις εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, ἀλλὰ καὶ με’ τὰς ὑποσχέσεις της πρὸς τὸν λαόν. Καὶ δὲν ἦτο πολὺ μακρὰν τῆς ἀληθείας ἢ θεαίωσις τοῦ κ. Μαρκεζίνη, ὅτι τελικῶς ὅλοι οἱ μοχθοῦντες καὶ οἱ παράγοντες Ἕλληνας, πλὴν τῶν παρασίτων, ἔχουν νὰ προσδοκοῦν ὠφέλειαν ἐξ αὐτοῦ. Πράγματι, δοθέντος ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀποβῆ ἢ χώρα με’ τὸν ὑψηλότερον τιμάρηθμον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ με’ τὸ ὑψηλότερον κόστος παραγωγῆς καὶ εἴχαμε φθάσει εἰς τοιοῦτον κορύφωμα οἰκονομικοῦ παραλογισμοῦ, ὥστε καὶ οἱ μέσου εἰσοδήματος πολῖται, ἀλλὰ καὶ οἱ μισθωτοί, νὰ εὐρίσκουν συμφερότερον νὰ διέρχωνται τὰς διακοπὰς τῶν εἰς οἰανδήποτε ξένην χώραν, λογικώτατον εἶναι νὰ προσδοκᾷ κανεὶς, ὅτι με’ τὸ νέον μέτρον εἶναι δυνατὸν ν’ ἀντιστραφῇ ὅλη αὐτὴ ἢ παράλογος καὶ ἀφύσικος εἰκὼν, μίᾳς χώρας τὴν ὁποίαν ἢ ἀλογίστως ὑπέρογκος ἀνταλλακτικὴ ἀξία τοῦ νομισματός της, τὴν ἔθεσεν ἐκτὸς τῆς διεθνούς ἀγορᾶς καὶ ἢ ὁποία δὲν κατῶρθωνε νὰ ἐξάγῃ οὔτε πρᾶσινο φύλλο, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδοτῇ καὶ εἰς τὴν ὁποίαν τέλος, πᾶν εἶδος, πάσης προελεύσεως, ἄλλοδαπὸν προϊόν, προσεφέρετο εἰς τόσσην χαμηλὴν ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ ἐπίπεδα τιμὴν, ὥστε καὶ βεβαρυμένον με’ εἰσφορὰς ἴσας καὶ μεγαλύτερας ἐνίστε τῆς ἀξίας του, νὰ καταρθῶνῃ νὰ συναγωνίζεταί τὰ ἰδικὰ της. Κατ’ ἀνθρωπίνην κρίσιν ἄρα καὶ κατὰ πάντα λογικὸν συμπερασμόν, ἢ νομισματικὴ προσαρμογὴ ὑπῆρξεν ἐνέργεια ἐπιβεβλημένη καὶ δύναται νὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς ἐξυγιάνσιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Καὶ ὄχι τῆς οἰκονομίας μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ν’ αὐξήσῃ σημαντικῶς τὴν συναγωνιστικότητα τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, τῶν γεωργικῶν καὶ τῶν βιομηχανικῶν, περισσότεροσ τῶν πρώτων καὶ ὀλιγώτερον τῶν δευτέρων, νὰ συγκρατήσῃ εἰς τὰς ἐστίαις του τὸν ἀπειλητικῶς διαρρέοντα, ἀπὸ τὴν ὑπαίθρου πληθυσμόν, νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ὑπαπασχολήσεως καὶ νὰ τονώσῃ τοὺς ἀδύλους τῆς χώρας πόρους, οἱ ὁποιοὶ ἐπήγαιναν νὰ στεριεύσουν.